

ת"פ 25578/06/13 - מדינת ישראל נגד מורן שטרם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 25578-06-13

12 אפריל 2015

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חגית רונן

-

הנאשם:

1. מורן שטרם 2. אסף שטרם
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

החלטה

בפני בקשת הנאשמים לאמץ את תסקירי המבחן שניתנו בעניינם ולהורות על ביטול הרשעתם מיום 29.10.14.

טענות הנאשמים בתמצית

1. ב"כ הנאשמים סמך טענותיו על האמור בתסקירים וטען, כי מדובר בתסקירים מפורטים, אשר מדברים בעד עצמם. עוד טען כי אין המדובר בעבירה כלכלית שכן הנאשמים לא הורשעו בעבירות של אי מתן תנאים סוציאליים לעובדים או אי תשלום שכר מינימום או שעות נוספות.
2. הסיגור שב והפנה לטיעונים לעונש כפי שמופיעים בפרוטוקול הדיון מיום 29.10.13 והטעים כי מדובר בנאשמים צעירים שזוהי להם העבירה הראשונה והם הביעו חרטה. כמו כן שב והפנה למסמכים שהוגשו לתיק, מהם עולה שהותרת הרשעתם על כנם עשויה לפגוע בפרנסתם. בהקשר זה טען כי קיימות ראיות קונקרטיות ממשיות לפגיעה בפרנסתם של הנאשמים, באם יורשעו בדין וכי טענתם לא נטענה בעלמא.
3. הסיגור הדגיש כי הורתו של כתב אישום זה בעבירות שהוגדרו כעבירות קנס מנהליות והפנה להנחיות היועמ"ש, 4.3041 60.004 ולסעיף 5.2.6. בהתבסס על הנחיות אלה, טען כי אין המדובר בעבירה שנעברה בנסיבות חמורות במיוחד והנסיבות הספציפיות בתיק דן מעידות על כך.
4. הסיגור סיים דבריו בכך שמדובר בזוג אנשים נורמטיביים ושומרי חוק, אשר הביעו חרטה והפנימו את חומרת

העבירה.

טענות המאשימה בתמצית

5. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לקבל את המלצות התסקירים וטענה כי מדובר בתסקירים לא מפורטים שעולה מהם כי אין הבנה של מהות העבירות בהן הורשעו הנאשמים ואין בהם התייחסות לסיבות בגין נעברה העבירה ולנזקים שנגרמו בעטייה.
6. ביחס לנאשמת 1, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשמת עצמאית ומידת הפגיעה בה, אם הרשעתה תיוותר על כנה, פחותה.
7. עוד טענה כי המלצת שירות המבחן היא לעולם בגדר המלצה בלבד ואינה מחייבת את ביהמ"ש והפנתה לע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' סגל**, ע"פ 4792/11 **כהן נ' מדינת ישראל** ולרע"פ 7224/14, שם נקבע כי יש סיכון לפגיעה לכל מי שהורשע בדיון. הימנעות מהרשעה אמורה להיות מטעמים כבדי משקל וכאשר מדובר בשיקום, הכוונה היא לעבירות שאינן כלכליות, שבהן המניעים לביצוע העבירות הם רציונליים ועל כן יש לתת, בין היתר, משקל משמעותי להרתעת הרבים.
8. כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ 1014/05 בעניין תורג'מן והע"ז 1403/08 בעניין אלמוג אבירם, פסקאות 8-9, שם נקבע כי ענישה ללא הרשעה שאין לצידה קנס כספי, הנה הרתעה מוגבלת ולא מתיישבת עם תכלית האיסור. כמו כן, הפנתה לע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח'** (ניתן ביום 08.11.14), שם לאחר ביטול ההרשעה ביה"ד הארצי התערב והרשיע את הנאשמים.
9. עוד הטעימה כי כאשר הנאשמים בגירים, הרי שבמאזן השיקולים גובר בד"כ השיקול הציבורי וכן ציינה כי בכל הנוגע לנזק קונקרטי נקבע כי אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות לנזק כלשהו בעתיד.
10. ביחס לנאשם 2 טענה כי מדובר בנאשם שעובד 19 שנים כמנכ"ל בבורסה בתחום היהלומים ולא ברור איזה נזק ההרשעה בתיק זה יכולה לגרום לו, שכן הוא מבוסס במעמדו התעסוקתי.
11. לאור כל האמור לעיל, ביקשה שלא לבטל את ההרשעה ולתת משקל לנסיבות לחומרא, כפי שצוינו, בטיעונים במהלך אוקטובר 2013, שכן מדובר בהעסקה למשך 3 חודשים, הכוללת לינה ובהעסקת עובדת שהחזיקה באשרה סיעודית בתוקף עד למועד הביקורת, משמע עובדת סיעודית שלא עבדה בסיעוד, אלא במשק בית.

דין והכרעה

12. אקדים ואציין כי לאחר ששקלתי את בקשת הנאשמים הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה להידחות, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.
13. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי לפני ימים אחדים בלבד (ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח'** ניתן ביום 08.11.14) (להלן - "**הלכת חדוות הורים**").

14. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14).

15. מפאת חשיבותם, נביא להלן את עיקרי הדברים בלשונו של בית הדין הארצי:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי... משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה" (הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

16. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי "השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתיד להיגרם לו כתוצאה מכך..." (הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין).

ומן הכלל אל הפרט

17. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששבתי ושקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית ראייתית שיהיה בה כדי לבטל את הרשעת הנאשמים, שכן לא השתכנעתי כי מתקיימים התנאים החריגים המצדיקים זאת, בהתאם לפסיקה.

18. הטענה כי הרשעתם עשויה לפגוע בפרנסתם, לא הוכחה ובכל מקרה לא הוכח בפניי, כי הפגיעה בהם כתוצאה מהרשעתם, תעלה על הפגיעה הנגרמת באופן רגיל לכל אדם נורמטיבי וישר דרך, אשר מורשע בעבירות דומות.

19. מקובלת עלי עמדת המדינה, אשר עולה בקנה אחד עם פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, לפיה מדובר

בעבירה כלכלית, שהעונש עליה צריך להיות כלכלי בהתאם, וכי לאור חומרתה היחסית של העסקה שלא כדין של עובדים זרים והמסר המרתיע שביקש המחוקק להעביר לציבור באמצעותו של חוק עובדים זרים, ובהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להותיר את ההרשעה על כנה.

20. לא נעלמה מעיני הפסיקה שאליה הפנה הסניגור, אלא שזו ניתנה לפני שיצאה הלכת חדוות הורים. בנוסף, בעפ"א 36060-1212 הודגש כי מדובר בנסיבות מיוחדות ובע"פ 31808-03-13 המדינה הודיעה כי היא חוזרת בה מהערעור לאור העובדה שהנאשם כבר ביצע את עבודות השירות לתועלת הציבור שהוטלו עליו.

21. זאת ועוד. בפסק דין זה שב בית הדין הארצי והדגיש כי הימנעות מהרשעה מתאימה למקרים יוצאי דופן בלבד, ובהתקיים שני תנאים מצטברים, אשר לא מצאתי כי התקיימו בענייננו. כמו כן שב וחזר בסעיף 5 לפסק הדין כי מדובר בעבירות כלכליות המחייבות הטלת סנקציה כלכלית ראויה.

סיכום של דבר

1. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

2. המזכירות תקבע מועד לטיעונים לעונש.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, (12 אפריל 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.